Ч. 262. Второк 7 грудня (24 падолиста) 1909. Рік XIX.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

До ситуациї. — Короткі парляментарні ферії. — Угорска криза. — Росия і Японія. — Конституцийна борба в Анґлії. — З Чорногори.

„Deutschnationale Korresp." оповіщує такий комунікат: Німецкий виконуючий комітет ухвалив нині заявити, що коли би до него обернено ся, готовий війти в переговори з славяньскою Униєю, коли предметом переговорів не будуть личні справи лише виключно обговорене праці около полагодженя державних і народних конечностий, дожидаючих парляментарного полагодженя.

Безнастанні переговори і конференциї видко утомили вже послів, коли ще в пятницю користаючи з заповіджених кількадневних ферий пороз'їздили ся з Відня і не були на суботнішнім засіданю, на котрім явило ся ледве кількадесятьох послів.

З клюбів радив в суботу тілько виконуючий виділ союза німецких сторонництв, на котрім появило ся внесене пос. Вольфа, аби з гори відкинути всякі переговори з Униєю що до реконструкциї. То внесене не удержало ся, принято резолюцию ґр. Коловрата, яку висловлено в поданім внесеню комунікаті.

Від понеділка т. є. від нині переговори будуть вести ся дальше так, аби до четверга дали якийсь певний вислід, котрого треба надіяти ся остаточно при кінци тижня.

В дальшім ході суботнішного засіданя палати послів вела ся дискусия над буджетовою провізориєю. Промовляли між иншими пп. Леґінія з Униї славяньскої, Дашиньский від социяльно-демократичного сторонництва і Олесницкий іменем руского клюбу. На тім перервано наради і назначено слідуюче засідане на четвер рано.

В суботу о год. 11 рано відбула ся рада угорских міністрів при участи всіх членів кабінету. Міністри Векерле, Андраші і Зічи здали справу зі своїх авдиєнций у цісаря. Завтра удасть ся президия угорского сойму до Відня, аби представити ся цісареви.

„N. fr. Presse" доносить, що віденьскі дипльоматичні круги потверджують вість о дипльоматичних переговорах між Росиєю а Японією що до розмеженя круга впливів на Далекім всході. Ізвольский, після гадки тих кругів, мав заявити, що Росия рада вже хоче покінчити свою політику на Всході і дійти з Японією до порозуміня, котре остаточно зробило би конець тому безнастанному взаїмному недовірю. Японія хоче також забезпечити собі невтральність Росиї на случай війни зі Сполученими Державами.

Вже кінчать приготованя до рішаючої борби між обома палатами. Оногди рано зійшла ся рада міністрів, щоби обговорити положене спричинене тим, що льорди відкинули буджет, і ухвалила 3. грудня відрочити наради парляменту. День перед тим поставив президент міністрів Аскіт таку резолюцию в палаті послів: „Поведене льордів, котрі не хочуть затвердити буджетової ухвали палати послів, є зломанем конституциї і узурпациєю". Свою резолюцию мотивував президент в довшій промові, нападаючи дуже пристрастно на висшу палату. „Було би скандалом, коли би палата пустила то плазом!" закінчив Аскіт свою бесіду.

Палата послів приняла мову міністра бурливими оплесками і ухвалила предложену ним резолюцию 349 голосами против 133.

Рівночасно розпочала ся в Анґлії завзята аґітация за цілковитим знесенєм висшої палати.

Від кількох днів кружили несправджені поголоски, що перед воєнним судом в Цетинії ставав капітан Ґіновіч і чотирох иних офіцирів під закидом, що брали участь у заговорі, котрий мав на ціли в вересню м. р. поубивати міністрів і скинути з престола кн. Миколу і оголосити пануючим монархом кн. Данила.

9)

Смерть і гроби.

Культурно-природописна розвідка.

Написав К. Ка.

(Дальше).

Двайцять літ тому назад — розповідав Розано — мій приятель, закоштувавши всіх розкоший, але заразом і всего горя в сім житю, познакомив ся з честною дівчиною і залюбив ся в ній. Єму обіцяли, що буде міг оженити ся з нею, скоро виробить собі якесь становище. І ось молодець устаткував ся, взяв ся в 23 роками до науки, здав матуру, а присївши добре до книжки, скінчив університетскі студиї і одержав диплом адвоката. Здавало ся єму, що єго щастє вже недалеко.

Аж ось вмирає мому молодому приятелеви єго батько. Він гадав, що батько лишить єму якесь скромне майно, а тимчасом лишив він єму готівкою годинник з ланцушком і довги на 100.000 лірів. Молодий адвокат присяг, що зарібками своєї праці заспокоїть вірителів свого батька, бо хоче, щоби память по нім повістала в чести. Але перед тим ще пішов до вуйка і до тети своєї нареченої, котра не мала вже родичів. Коли они довідали ся, що молодець не має ніякого майна, відкликали то, що були єму обіцяли.

Молодець постановив умерти. Одного дня попращав ся з матірю, поцілував єї, пообідав, поїхав до Неаполя і наконець пішов на сорентійский півостров, де мешкала єго наречена. Прийшовши тут, був він все ще спокійний, зайшов до знакомої собі родини, удавав безжурного, попращав ся з приятелями і пішов до дому своєї нареченої. Тут хотів зайти до середини, але брама була для него замкнена. Він опер ся об браму і стрілив до себе. Рука дрожала єму, куля не поцілила, він не погиб, лиш зачув сильний шум в голові і єму здавало ся, що брама, до котрої був припер ся, западає ся в землю. Самоубийник стояв, а по вистрілі перевернув ся. Над ним змилували ся і прибігли єму на поміч Молодець одружив ся опісля зі своєю нареченою.

А той мій приятель від серця — закінчив Розано — той приятель, котрого я дуже пильно перестудиював, то був, мої панове, може таки я сам....

Отже той сам самоубийник, котрий себе перестудиював, котрий назвав самоубийство благородною трусливостию, закінчив таки самоубийством і полишив доказ самоубийства з трусливости — чи благородної, о тім нехай вже судить істория.

Нам видить ся, що се був тип самоубийника, чоловіка може навіть і дуже здібного, але в молодім віці склонного до екзальтациї, часами і як до обставин легкодуха, котрий готов навіть накоїти лиха, а відтак відобрати собі житє, з благородної трусливости зробити з себе жертву. Того рода самоубийників стрічаємо часто межи молодими людьми, котрі иноді й гинуть — переважно може ізза нещасливої любови — але звичайно їм рука трясе ся і куля летить попри ухо або фляшечка з отруєю випадає їм з рук, а они мліють. Того рода люди, хоч по наміренім самоубийстві і опамятають ся та зачнуть жити иншим житєм, по якімсь часі попадають легко в давний стан екзальтациї і легкодушности, а коли в наслідок сеї послідної допустять ся ще й якихсь провин, котрі готові не лиш поставити їх в злім сьвітлі, але ще може й привести перед суд, то для них одиноким виходом являє ся знов жертва благородної трусливости — самоубийство.

Типів самоубийників можна би навести множество, але за тісні тут рамці на то, щоби їх всіх обговорити. Мусимо длятого обмежити ся лиш на коротенький начерк.

Статистика ще мало займає ся самоубийствами, а однак вже той материял, який она доси призбирала, показує нам, бодай для деяких країв, вглядно міст, що від самоубийства гине так значний процент людий, що єго можна би поставити на рівні з деякими хоробами, котрі так само постійно і в такій самій мірі забирають людий із сего сьвіта. Вже з того самого можна би виносити, що **самоубийство, коли не якась суспільна хороба, то без сумніву якийсь хоробливий прояв у поодиноких людий.** Для приміру наведемо тут кілька чисел.

В 1904 р. було у Відни 998 самоубийств, отже майже рівно по три самоубийства на день, а з того припадало 673 на мужчин а 325 на женщин, але згинуло від самоубийства лиш

Тепер доносять з урядового чорногорского жерела, що капітана Ґіновіча і его чотирох спільників по засуді воєнним судом за головну зраду справді розстрілено в понеділок.

Страчене чорногорских офіцирів викликало обурене в Сербії. Часть праси називає той вирок мордом. Рада міста Бїлгорода застановляла ся над тим, чи формальною ухвалою не запротестувати против убийства пятьох чорногорских офіцирів, але аналоґічне внесене не перейшло.

На засїданю „скупштини" виступив соц. дем. Кацлеровіч з запитанєм до президента скупштини, чи сербске правительство зробить відповідні кроки, щоби не допускати до подібних злочинів цетиньского правительства. Предсїдатель порадив єму, щоби звернув ся з тим запитанєм просто до правительства. — Вчера вечером студенти університету протестували против кн. Николая і чорногорского правительства на скликанім в тїй цїли вічу і демонстрацією по улицях столицї.

Новинки.

Львів, дня 7 грудня 1909.

— **Іменованя і перенесеня.** П. Мінїстер робіт публичних іменував старшого управителя гірничого Гуґ. Стефана радником гірничим а пров. старш. управителя гірнич. Оск. Маєра ст. комісарем гірничим в етатї властий гірничих. — Шеф краєв. правительства Боснї і Герцеґовини іменував скарбового концепіста дра Евг. Тиховского з полишенем в місци службовім при видїлї скарбовім краєвого правительства віцесекретарем скарбовим в IX класї диет. — Гал. дирекция почт і телєґрафів перенесла офіцияліcв почтових: Меч. Урб. Короновича зі Скали до Коломиї, а Юл. Кисїлев ского з Коломиї до Львова.

— **Є. Е. Преосьв. Владика** перемиский еп. Константин Чехович виїзджає нинї на тиждень до Відня.

— **З зелїзницї.** З приводу реконструкції мосту на шляху Борислав - Дрогобич не буде курсувати дня 14 і 15 грудня с. р. поїзд мішаний ч. 1884 котрий відходить з Борислава о год. 2 мін. 25 а приходить до Дрогобича Трускавця о год. 2 мін. 51.

— **Відзначеня з хлїборобскої вистави в Стрию.** Оцїночна комісия хлїборобскої вистави в Стрию для рільництва, садівництва, огородництва і хову дробу признала виставцям тим 34 золотих, 7 срібних, 8 бронзових медалїв, 27 дипльомів заслуги, 14 похвальних листів і 2 листи признаня. Золоту медаль одержали між иншими: О. Ів. Негребецкий з Ясеницї сїльної, за збірку насїнь збіж і пашних трав, Секция екон. філїї „Просьвіти" в Дрогобичи, за збірку рільничих насїнь для поглядової науки, з листом признаня; Ів. Захарів з Дуліб за збірку збіж, бульб і уживаних способів щіпленя; о. Макар Каровець, ігумен Ч. Ч. о. Василиян в Улашківцях за збірку пшениць, вівсів, кукурудзи і гороху; Гринько Тершаковець з Комарна за овес; Мих. Лупкий з Луки, за жито, пшеницю, овес і ячмінь; о. Юліян Дуткевич з Дубя, за збірку овочів; Осипа Фацевичівна зі Стрилисн новик, за збірку околових ростин; Йосиф Рибачевский з Ляшок Гостинних, за збірку овочів; о. Ник. Бачиньский з Мшованя, за овес американьский і за збірку овочів; Йосиф Кучика із Стрия, за збірку овочів; Філїя „Просьвіти" в Золочеві за збірку 29 відмін овочів з окремим признанем; Йосиф Петрушевич в Новицї за збірку овочів, з дипльомом заслуги; Михайлина Луцка з Луки, за збірку городнини; Іван Мандзюк з Олеска, за збірку овочів; Ів. Гавран з Завадова за расові крілики, Ан. Грабівска в Стрию, за збірку овочів; о. Юліян Гумецкий з Любелї за рибне господарство і досьвіди з ними; молочарска спілка Бережницї шляхоцкій за гуси, качки і кури; Іван Бородиєвич з Денисові за шляхотні крілики; Крілкарска спілка в Денисові за сріблисті крілики; Ольга Сілиньска з Ражнева за качки і кури „мінорка"; о. Іван Головкевич з Тейсарова за курки „віяндоти"; Павло Кирчів з Курник, за попеляті індики з окремим признанем; о. Данило Бодревич з Порохника за ендемскі гуси і пекіньскі качки, др. Юркевич і О. Магомет в Кривого п. Корнин, київскої ґубернії на Українї за щепи і збірку расових овочів з окремим признанем за те, що розводять благородні щепи між селяньством на Українї, Осип Левицкий із Стрия, за 3 роди голубів.

Срібну медаль одержали: Ів. Тейсар, о. Іван Попель з Довгополя, Петро Гнатик з Угерска, П. Кирчів з Курник, о. Никола Гошовский з Фалиша; Тома Стрільбуцкий з Збаража, Редакция Самопомочи у Львові.

— **Всїх наших ВП. Родимцїв,** головно тих, що пробувають поза границями Австриї, просимо ласкаво надсилати до Товариства педаґоґічного (ул. Мохнацкого ч. 12 у Львові) всїлякі уживані заграничні марки, в розпродажи котрих то дохід призначений на удержанє шкіл Руского Тов. педаґоґічного.

— **Надзвичайні загальні збори** товариства „Каса ощадности і позичок" стов. зар. з обм. порукою у Львові відбудуть ся дня 11 грудня 1909 о годинї 5 вечером в льокали товариства при ул. Гавзнера ч. 10, партер, з слїдуючим порядком дневним: 1) Резиґнация ради надзираючої, 2) вибір нової ради надзираючої, 3) внесеня і запити.— За раду надзираючу: О. К. Яримович, голова, Б. Кушпіренко, секретар.

— **З музичного тов. ім. М. Лисенка.** Продовжене загальних зборів тов. відбудеть ся в недїлю, дня 19 с. м. о год. 12 в полудне в льокали тов. (Ринок 24, I пов.) з таким порядком дневним: 1) Доповнене вибору видїлу, 2) вибір контрольної комісиї, 3) внесеня членів.

— **Куратория фондациї Ст. ґр. Скарбка** просить опікунів, добродіїв і свояків вихованків та вихованиць Заведеня в Дроговижи, щоби в нагоди сьвят Рождества Христового анї до Заведеня особисто не приїзджали анї не присилали дїтем ласощів і т. п. а то з причини небезпечности занесеня шкарлятини до Заведеня. Приїзжих не пустить ся зовсїм до Заведеня, а почтові посилки не будуть приняті. Як завсїгди так і в сїм роцї Заведене устроює для дїтий достаточний сьвятий Вечер і обдаровує їх без виїмки діточими ласощами. Куратор: Фридрих ґр. Скарбек.

† **Номерли:** О Михайло Чачковский, гр. кат. парох у Відни, помер в 64 р. житя. — У Львові помер промисловець нафтовий Казимир Ан. Островский, співвластитель фірми „Островский і Цудек", в 33 р. житя.

— **Арештоване ватаги межинародних мантіїв.** В Парижи арештовано сими днями цїлу ватагу межинародних мантіїв, котрі удаючи американьских міліардерів допустили ся обманьств на шкоду многих париских купців, головно ювілєрів. Ватага тота складала ся з Росиян, Анґлїйцїв і Нїмцїв американьских а слїди своєї дїяльности лишила по ріжних европейских столицях. При однїм з арештованих знайдено дорогоцїнности, вартости 75.000 франків а шкоди, яких наробила тота ватага, виносить сотки тисячів.

— **В справі тросня офіцирів не настало** доси нїчо такого, що могло би кинути якесь нове сьвітло на Гофріхтера. Власти войскові в Лїнцу переслухають і дальше вояків з 14 полку піхоти і ставлять їх до очий аптикаревиРіцберґерови, щоби вислїдити, чи то котрий в них не жадав цианкалї, але доходженя ті позістали доси без успіху. Взагалї доси не викрито ще нї найменшого слїду, щоби поручник Гофріхтер чи то сам, чи через когось купував цианкалї. Капітан авдитор Кунц, котрий веде слїдство, перебуває від кількох днів в Лїнцу, переводив вже четвертий раз ревізию в помешканю Гофріхтера, але не знайшов нїчого. —

---

346 мужчин і 106 женщин; у 327 мужчин і 219 женщин закінчило ся лиш на самім намірі. Що до віку самоубийників, то річ так представляє ся: Найстарші самоубийники були: 87-лїтний мужчина, що кинув ся з вікна; 79-лїтна жінка, котра скочила у воду і 78 лїтна старуха, котра отроїла ся. Наймолодші самоубийники були: 11-лїтний хлопець, котрий в сїчни скочив у воду і 13 лїтний хлопець, котрий кинув ся з вікна. Причиною самоубийства були: в 71 случаях хороба, в 38 случаях божевільність, в 45 случаях нужда, в 21 случаях невзгодини в родинї, в 24 случаях знеохота до житя і т. д.

Ще виразнїйше говорить статистика самоубийств в нїмецкій державі. Там згинуло від самоубийства від 1870 аж до 1907 р. звиш 380.000 людий а в самім 1907 р. не менше лиш 12.777 людий (9753 мужчин і 3024 женщин). Вже сї числа аж надто ясно говорять: на сто тисячів людий в Нїмеччинї гине на рік від самоубийств більше як двайцять, мужчин три рази тілько як жінок! Як би самоубийство взяти за хоробу, то можна би сказати, що оно в трое сильнїйше чіпає ся мужчин як жінок.

А дальше: на 10 000 случаїв смерти дїтий аж до пятнайцятого року житя згинуло від самоубийства в 41 великих містах 10, в 60 середних містах 9, а в малих сїльских громадах 7. Ще яскравійше представляє ся оно у осіб в середнім віці. Тих гине на 10.000 случаїв смерти по великих містах 445, по середних 355 а в малих сїльских громадах 320 осіб від самоубийства. Наконець старих самоубийників (у віці 60 лїт і більше) припадає на великі міста на кождих 10.000 случаїв смерти по 102, на середні міста 88 а на малі, сїльскі громади 81 самоубийників. Із сего виходить аж надто ясно, що: 1) чим більше місто, тим більше в нім самоубийників, значить ся, великі міста мають то до себе, що більше як инші громади спонукують людий до самоубийства; — 2) самоубийства допускають ся найбільше люди в середнім віці.

Возьмім же знов на увагу місяцї, в котрих буває найбільше самоубийств, то покаже ся, що то місяцї від цьвітня до вересня. І дивне диво: якраз найкрасші пори року весна і лїто, пори, коли вiдживає і буйно розвиває ся вся природа, викликують в людях якусь таку зміну, котра заставляє їх відбирати собі житє. Противно же з початком і з кінцем року буває найменше самоубийств. З кінцем девятьдесяти років минувшого столїтя спостережено и. пр., що в Прусах, Саксонії, Віртемберґії, Італії, Франциї, Швециї і Норвеґії на 1200 самоубийств припадало від 109 до 121 на місяць цьвітень, від 125 до 147 на червень, від 104 до 109 на серпень, отже вже менше, а в грудни було вже лиш від 59 до 76 случаїв самоубийства.

Як вже із сказаного доси видимо, складають ся на самоубийство, так сказати би, приготовляють до него: місцевість, вік і пора року, розуміє ся, що лиш в більшій части і загально взявши. Придивім же ся тепер, що безпосередно стаєсь причиною самоубийства. На жаль можемо тут покликати ся лиш на „пруску статистику". В Прусах було в 1907 р. 7643 самоубийств а з того в 1930 случаях доконано самоубийства в приступі божевільности, отже на сто мужеских самоубийників було 21 таких, котрі зробили смерть собі длятого, що зійшли з розуму а на сто женьских було аж 36 збожеволілих. На 100 самоубийників 12 зробили собі смерть по пяному. (Загалом взявши згинуло самоубий твом від пяньства 744 осіб). В 10 случаях на сто (загалом 737) причиною самоубийства був жаль і смуток; — 10 процент мужеских і 8 проц. женьских самоубийників (загалом 750) зробило собі смерть з причини тяжкої недуги; 7 процент, взглядно 5 проц. (загалом 535 осіб) стались жертвою каяня, сорому і гризеня совісти; від знеохоти до житя згинуло самоубийством 6, взглядно 4 проц. (загалом 443 осіб). Нервова хороба довела 3 проц. мужчин а 9 проц. женщин (загалом 386 осіб) до самоубийства. Навіть з гнїву і злости відобрало собі житє аж 126 осіб.

Та й пруска статистика за рік 1907 потверджує також, що й пора року стоїть в якійсь звязи з самоубийствами. Найбільше мужеских самоубийників, бо аж 10 проц. було того року в липни а найбільше женьских, також 10 процент в маю; найменше для обох полів було в лютім, бо лиш 5 проц., взглядно 6 проц.

(Дальше буде).

З Відня доносять в сій справі: З Льозани в Швайцариї наспіла вість, що до тамошного консуля австрийского зголосив ся якийсь аптикар з Монтре і довіс, що дня 23. жовтня с. р. одержав з Форарльберґа замовлене на більшу скількість циянкалї, котрого однак не виконав а куверту відослав.

— **Дрібні вісти.** Рада зелїзнича у Відни ухвалила будову другого шляху зелїзничого межи Львовом а Черніввцями. Будова має чим скорше розпочати ся. — Галицкий сойм, як зачувати, має бути скликаний на день 14 с. м. в цїли ухваленя буджету на 1910 р. — Комітет будови церкви в Клепарові ділить ся зі всіми радістною вістию, що вже закупив площу під церков за 13.200 К. Половину тої суми заплачено готівкою; решту як і взагалі цілу будову думає комітет сплатити і довершити не лиш своїми силами і фодами, але й надіє ся на поміч суспільности. — Вечерок „Родини“ в Коломиї устроений на дохід ремісничо-промислової бурси приніс 200 К чистого доходу. — Громада Босиря, гусятиньского повіта, ухвалила і вставила до буджету на 1910 р. 50 К для приватної руской ґімназиї в Копичинцях. — В Киеві переведено в послідних днях в 200 помешканях ревізию і арештовано 438 осіб, нібы належачих до якихсь революцийних орґанізаций. — Холера в Москві прибирає епідемічний характер; дня 3 с. м. занедужало там в нічнім приюті пять осіб. — Такого грудня як сегорічний хиба вже давно не було. Теплота доходить вже до 10 степенів Цельзия. Сніг майже всюди стопив ся а озимини по полях зеленіють ся як колиб мала настати весна. — В цілій Франциї і Анґлії настали страшні бурі, котрі наробили великої шкоди. З Ліверпуля доносять, що внаслідок страшної бурі розбив ся на мори корабель „Еллон Банїн“ і згинуло 55 осіб.

— **Огні.** З Бережан доносять: Дня 27 го падолиста вибух огонь в реальности 70-літного селянина Казимира Завіли в Залїсю під Бережанами, оселї, стоячої осторонь, і знищив зовсім хату, обложену соломяною загатою і будинки господарскі разом зі всіма запасами збіжа, паші та знарядами господарскими. В полуміни згинув і властитель дому, котрий не встиг втечи. Шкода виносить 3000 К і була обезпечена. — Тамтого місяця згоріло в Любачеві 17 господарств, 4 при ул. Замковій, 8 при ул. Міцкевича, а 5 при ул. Молодівскій. — З Камінки струмилової доносять, що 30 падолиста вечером в Соколї (каменецкого повіта) на фільварку Ексц. п. Маршалка краев. ґр. Станисл. Баденїя займив ся огонь від искри горіючого дому Гольди Гальпернової, котрої хату підпалено Гальпернова потерпіла шкоду звиш 15.000 К. На фільварку ґр. Баденїя згоріли стодола, молотільня і всілякі знаряди господарскі вартости около 7000 К та запаси збіжа вартости 13.000 К. Шкода була обезпечена. За паліем роблять ся пошукуваня. — В селї Ваневичі під Самбором, стация зелїзниці Самбір Сляки, вибух був огонь ще в пятницю вечером і горіло через цілу ніч. Огонь при страшнім вітрі розширив ся так, що обняв ціле село і годі було его угасити. Горіло ще в суботу рано Докладних вістий про сю пожежу поки що нема.

Телеґрами.

Триєст 6 грудня. Власти заказали устроювати збори „Союза італіяньских учителів“ і славяньских товариств політичних, на котрих мало ся обговорювати становище супротив жадань Словінців що до шкіл і паралельок на Побережу. В „Народнім Домі“ зібрало ся було богато Словінців, коли наспіла вість о відкиненю рекурсу против згаданих заказів. Словінці устроїли велику демонстрацию на улици.

Будапешт 6 грудня. Виїзд президиї парляменту до Відня в тій цїли, щоби там представити ся цїсареви, відложено з причини хороби віцепрезидента Навая.

Мадрид 6 грудня. 13.000 вояків увільнено, в тім 4000 з Мелїлї.

Петербург 6 грудня. Кн. Юрий Мекленбурґско Срелицкий помер тут минулої ночи.

Рим 6 грудня. Вчера по полудни приймив король знову Соніна на авдиенциї. Часописи поясняють се донесене тим, що Соніно одержав місию утвореня нового кабінету. „Giornale d'Italia пише, що аж нинї зачинає ся робота розпутаня ситуациї. Є ще, що правда, трудности, але патріотизм і добра воля зможуть іх боровити Кождий чоловік в Італії есть з як найбільшим признанем для Соніна, котрий має всякі прикмети і досьвід, потрібні в теперішній хвили.

Пекін 6 грудня. Правительство вислало окружник до посольств заграничних, в котрім протестує против сьвіжого донесеня Росиї о правах міст положених в полосї російскої зелїзниці в Манджурії і заявляє, що Росия своїм поступованем нарушила договір заключений в Порсмес і російско хіньску угоду заключену в Харбіні о компетенциї властий в полосї зелїзничій.

Надіслане.

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1909 р. після часу середно-европейского.

Замітка. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від 6·00 вечером до 5·59 рано суть означені підчеркненем чисел мінутових.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: 2^{30}, 5^{50}, 7·25, 8^{55}, 9·50, 1·10*), 1·30, 5·45, 8^{40}, 9^{50}.
*) З Тарнова.
З Підволочиск: 7·20, 12·00, 2^{15}, 5·40, 10^{30}.
З Черновець: 12^{20}, 5^{45}*), 8·05, 10·20*, 2^{05}, 5·58, 6^{40}, 9^{30}.
*) Із Станиславова. *) З Коломиї.
Зі Стрия: 7·29, 11·45, 4·25, 11^{00}.
З Самбора: 8, 9·57, 2, 9^{00}.
З Сокаля: 7·10, 12·40, 4·50.
З Яворова: 8·05, 5.

На „Підзамче“:

З Підволочиск: 7·01, 11·40, 2, 5·15, 10^{12}.
З Підгаєць: 10·54, 7·26 *), 9^{44}, 6^{29} *), 11^{55} *)
*) З Винник.

На дворець „Львів-Личаків“:

З Підгаєць: 10·38, 7·10*), 9^{28}, 6·13*), 11^{39} *)
*) З Винник.

Поїзди льокальні.

З Брюхович:
що дня: від 1/5 до 30/9 8·15, 8^{20}
„ 1/6 до 30/9 3·27, 9^{35}
„ 1/7 до 30/9 5·30.
в неділї і р. к. сьвята: від 1/5 до 31/5 3·27, 9^{35}.

З Янова:
що дня: від 1/5 до 30/9 1·15, 9^{25},
в неділї і р. к. сьвята: від 2/5 до 12/9 10^{10}.
Зі Щирця: в неділї і р. к. сьвята від 30/5 до 12/9 10^{15}.
З Любіня: в неділї і р. к. сьвята від 16/5 до 12/9 11^{45}
З Винник що дня 3·44.

Відходять зі Львова

з головного дворця:

До Кракова: 12^{45}, 3^{50}, 8^{25}, 8·40, 2^{45}, 3·30*), 6^{12}, 7, 7·35, 11^{15}.
*) до Ряшева.
До Підволочиск: 6·20, 10·40, 2·18, 8^{00}, 11^{10}.
До Черновець: 2^{50}, 6·10, 9·10, 9·35, 2·23, 2·50*), 6^{00}*), 10^{38}.
*) до Станиславова, *) до Коломиї
До Стрия: 7·30, 1·45, 6^{55}, 11^{25}.
До Самбора: 6, 9·05, 3·40, 10^{45}.
До Сокаля: 6·14, 11·05, 7^{10}, 11^{35} *)
*) до Рави руск. (лиш в неділї).
До Яворова: 8·20, 6^{30}.

З „Підзамча“.

До Підволочиск: 6·35, 11, 2·31, 8^{39}, 11^{33}.
До Підгаєць: 5·35*), 6·12, 1·30*), 6^{30}, 10^{35}*)
*) до Винник.

З „Львів-Личаків“.

До Підгаєць: 5^{53}*), 6·32, 1.49*) 6^{50}, 10^{54}*).
*) лиш до Винник.

Поїзди льокальні.

До Брюхович
що дня: від 1/5 до 30/9 7·21, 3·45.
„ 1/6 до 30/9 2·30, 8^{34}.
„ 1/7 до 31/8 5·50.
в неділї і р. к. сьвята від 1/5 до 31/5 2·30, 8^{34}.
від 1/6 до 30/9 12·41.
від 1/7 до 31/8 9·—
До Янова: що дня від 1/5 до 30/9 10·10, 3·35
в неділї і р. к. сьвята від 2/5 до 12/9 1·35
До Щирця: в неділї і р. к. сьвята від 3/07 до 12/9 10·35.
До Любіня: в неділї і р. к. сьвята від 16/5 12/9 2·15.
До Винник що дня 5^{30}.

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).